

“Ми завжди змінюємося” . Володимир Гриневич про програми Буковинської продакшн-студії телеканалу “Надія”

Володимир Гриневич, пастор, ведучий програм “Біблія продовжує говорити”, “П’ять хвилин для змін”. Живе думкою і про програму “Хліб щоденний”: як за хвилину для супер зайнятих людей подати інформацію про Бога, яка могла б їх зацікавити.

Коли вам запропонували працювати у програмах телеканалу “Надія”?

У лютому 2011 року керівництво Буковинського церковного регіону запропонувало мені очолити продакшн-студію телеканалу “Надія”, яка розташована у Чернівцях. Ця пропозиція була близькою мені, і я з радістю погодився на таке важливе служіння. Невдовзі ми зв’язалися з генеральним директором Медіа Групи “Надія” В’ячеславом Дем’яном, щоб обговорити робочий процес діяльності продакшн-студії. В’ячеслав Михайлович не тільки розповів про напрямок діяльності, але й запропонував стати ведучим біблійної програми. Так народилася програма “Біблія продовжує говорити”.

Чому саме така назва програми?

Біблія говорила до людей в усі часи, вона продовжує говорити й сьогодні. Згодом В’ячеслав Михайлович запропонував працювати ще над однією програмою “П’ять хвилин для вічності”, ведучим якої раніше був Олег Алексеєв. З 2013 року я став її новим ведучим.

На телеканалі є декілька програм, які тлумачать Біблію. Чим

актуальні та неперевершені саме ваші програми?

Почну з програми “П’ять хвилин для вічності”. Зараз вона називається “П’ять хвилин для змін”. Ця програма динамічна, має динамічну графіку. У чому її унікальність? Вона розрахована на людей, які дуже мало мають часу. За декілька хвилин мені треба викласти головну думку, яка базується на Святому Письмі або історичних, наукових, археологічних чи простих життєвих фактах.

Також програма унікальна тим, що за п’ять хвилин мені потрібно зацікавити глядача почати мислити. Глядача, який не має часу, щоб сісти, подумати. Він поспіхом п’є чай чи каву, на ходу перекушує, і одним оком дивиться телебачення. Моє завдання заінтригувати, щоб згодом він замислився над побаченим і зацікавився іншими програми телеканалу. За декілька хвилин глядач дізнається про щось нове і цікаве, а далі вже індивідуально, через спеціальні уроки, він може ширше розглянути підняте у програмі питання.

Програма “Біблія продовжує говорити” має широку тематичну грань. У ній я пропоную богословське та пророче дослідження Біблії. Частина випусків є суто пасторськими, тобто я стараюся допомогти глядачу знайти відповіді на життєві питання, з якими він зустрічається щодня. Показати, що хоча Біблія написана багато років тому, вона залишається актуальною і сьогодні, що це Слово Живого Бога звернене до кожного. Ціль програми – зацікавити глядача індивідуально вивчати Біблію.

Хто і як готує теми програм?

Теми для програм готую я сам. Спілкуючись з людьми у мене народжуються ідеї. Я маю багато друзів, знайомих серед протестантів, католиків, православних та інших конфесій. У бесідах бачу, що вони потребують, що заважає зрозуміти повноту Євангелія. Ловлю ідею, сідаю її опрацьовувати. Не можу говорити проповіді, які хтось написав.

На підготовку програм йде дуже багато часу. Одна хвилина

запису рівняється одній годині підготовки. За один тиждень мені потрібно написати п'ять програм п'ятихвилинки і одну програму "Біблія продовжує говорити", хронометраж якої 27 хвилин. Через це мене звільнили з пасторського служіння, бо нереально поєднувати ці дві праці.

Як реагують на ваші програми глядачі інших конфесій?

З початку реакція була приблизно такою: "Ми віримо так, а ви вірите так". Я не заперечував, але при цьому казав: "Подумайте, якщо ми читаємо всі одну Біблію, тоді чому ви вірите так, а ми віримо по іншому. Давайте шукати відповіді на це запитання". Це зачепало їх за живе, і ми починали вести дискусію на основі Біблії.

Як ваші програми змінюють ставлення людей до Біблії? Можете навести приклади?

Ми на каналі знімали ролик про Ігоря Рихлевича. Будучи православною людиною, він постійно відвідував храм і особисто читав Біблію. Дізнавшись про програму "В майбутнє з надією", яку я проводив у його рідному місті Рогатині, на Івано-Франківщині, Ігор став її відвідувати. Після кожної зустрічі він ставив багато різних запитань, почав дивитись програми телеканалу "Надія". По завершенню програми ми спілкувалися по телефону. Впродовж певного періоду Ігор індивідуально досліджував Біблію, і в травні, перебуваючи на стажуванні в Ізраїлі, він прийняв хрещення на річці Йордані, ставши членом Адвентистської церкви.

Сім'я на Хмельниччині 25 років відвідувала одну з протестантських церков. Коли вони почали дивитись програми телеканалу "Надія", почули в програмі "Біблія продовжує говорити" біблійне вчення про суботу. Почали досліджувати і прийшли до висновку, що потрібно вшановувати суботу, згідно з Біблією. Згодом вони стали членами Адвентистської церкви. Програми телеканалу "Надія" допомогли їм ухвалити важливе рішення в їхньому житті.

Як ви вважаєте, майбутнє за цими програмами є?

Беручи до уваги вимоги часу та глядацької аудиторії, ми завжди змінюємося. Тому програма “П’ять хвилин для вічності” змінила назву на “П’ять хвилин для змін”. Також ми оновили графіку та динаміку цієї програми. Ми стараємося допомогти глядачу впроваджувати зміни, там де вони йому потрібні. Ця програма залишається актуальною, оскільки нам всім завжди потрібно мінятися на краще. Маркетинг показує, що кількість глядачів та послідовників на Ютуб каналі програми продовжує зростати. Для того, щоб програма не зійшла з дистанції, потрібно окрім того, що ми працюємо над змістом, працювати і над її оформленням.

Програму “Біблія продовжує говорити” ми також оновлюємо. Щоб вона не зійшла з дистанції, я постійно знаходжусь у пошуках тематики. Зараз працюю над сімейною тематикою, адже вона охоплює такі питання: як знайти свою половинку, налагодити стосунки у шлюбі, виховувати дітей, покращити взаємини батьків та дітей.

Як вам вдається підбирати теми та слова, щоб вони сприймалися у глядачів різної вікової категорії та соціального становища?

Це одна з проблем, яка не проста для вирішення. Коли починаю готувати передачу, уявляю перед собою аудиторію. Мої програми розраховані на людей від сорока років і вище, але є молоді люди, які тільки створили сім’ю, що цікавляться програмою. Як пастор, я колись працював керівником відділу сім’ї в адвентистській громаді. Також зараз часто провожу дошлюбні та сімейні консультації, мене запрошують проводити обряд вінчання, – тому весь час переді мною ці люди, і я думаю «як подати їм тематику, щоб вона була зрозумілою?». Це мене хвилює. Над цим постійно працюю. Багато читаю. Це один з бар’єрів, який потрібно долати, і це не завжди просто.

Вам з молоддю легко спілкуватися?

Легко, тому що пам’ятаю, що був таким же, як вони. Стараюся

говорити з ними на їхній мові. Я батько двох дітей, і на кожному етапі виховання мені потрібно було шукати підхід: що сказати, як сказати і коли сказати. Ще допомагають 32 роки пасторського служіння. Я не читаю молодим людям нотації, а розповідаю життєві досвіди.

Яке бачите майбутнє своїх передач?

Працювати, і ще раз працювати над ними, щоб зберегти свіжість. Наша Буковинська продакшн-студія, і я, як керівник, багато працюємо над програмою “Рожеві окуляри”. Це молодіжна програма, у якій хочемо подати біблійний погляд на стосунки. Ми працюємо в команді, і вона часто консультиється у мене що і як подати.

У мене є ще одна особиста однохвилинна програма “Хліб щоденний”. Давно над нею не працював, бо не вистачає часу. Живу думкою, що відновлює цю програму для того, щоб за одну хвилину для супер зайнятих людей подати ідею, яка б могла їх зацікавити, допомогти замислитися над тими найактуальнішими питаннями, які виникають у нашому суспільстві, у їхньому житті.

Запитання – Алла Шумило